

(18), Van Werveke, A., Volksbelang, 18-2-1893.

(19) Idem, Volksbelang, 9-1-1897.

Lode HOSTE
(’t Vervolgt)

EEN BARGIE VOOR KONINGEN

Op 1 oktober a.s. zal het precies 150 jaar geleden zijn dat de dagbargie afgeschaft werd. Wij dachten er goed aan te doen een aspect van deze bargie te belichten aan de hand van een artikeltje dat meer dan 20 jaar geleden verscheen in het nu verdwenen tijdschrift “Palmarès”.

GOD ALLEEN, INDIEN MEN althans in de hemel iets voelt voor statistieken, kan weten hoeveel flessen wijn en bier op onze Bargie, van 1623 tot 1838 werden geledigd; het moet zoiets zijn als de sterren bij heldere nacht, die niemand ooit heeft kunnen tellen. In elk geval moeten op dit drijvend restaurant heel wat maag- en leverkwalen van het zuiverste karaat zijn opgedaan geworden door onze gulzige en goedgebuikte voorouders.

Zij waren trouwens de enigen niet om eens lekker te willen smullen in de eetkamer van de Gentse Bargie. Al wat het toenmalige Europa aan reizigers en lekkerbekken telde, had zich minstens eenmaal dik gegeten aan de alom geroemde en geprezen tafel van de Gentse trekschuit, welke reisgidsen vandaag ongetwijfeld met een half dozijn sterretjes zouden moeten aantekenen : “The Treck-scoot from Ghent tot Bruges is the most remarkable boat of the kind in all Europe”, noteerde reeds in 1749 het te Londen uitgegeven “Grand Tour, containing an exact description of most of the cities, towns and remarkable places of Europe”.

Maar hoe meer de mensen aten en dronken op het schip, des te groter ook werd het jaarlijks deficiet, want voor de Staten van Vlaanderen die de uitbating overkoepelden, was de Bargie in de allereerste plaats een kwestie van prestige, van standing. Grootheidswaanzin? Misschien wel, doch in elk geval een uitstekende propaganda voor ons land en vooral dan voor Gent. Daar waar andere trekschuiten het moesten stellen met een klienteel van “geef me een pintje bier”, mocht de Gentse Bargie er prat op gaan zelfs koningen en prinsen aan de dis te hebben zien plaats nemen : markies Castel Rodrigo in 1666, tsaar Peter de Grote in 1717, Lodewijk XV in 1745, Karel van Lorreinen in 1749, aartshertog Maximiliaan van Oostenrijk in

1774, Jozef II in 1781, de prins van Saksen-Teschen in 1782, Jozef, koning van Spanje in 1805, Marie-Louise, echtgenote van Napoleon in 1810 enz. enz.

Die hoge gasten die geen reiskaartje hoefden te betalen, kregen doorgaans nog een extra-menu en stelden soms zo hoge eisen inzake versiering van het schip dat de rekening in onze munt omgezet wel meer een half miljoen benaderde of zelfs overtrof!

In de rekening van de reis van markies Castel-Rodrigo, de nieuwe goeverneur van onze gewesten, vinden wij een paar posten die, enkel maar voor de drank, een idee geven van wat die heren en hun gevolg konden drinken : “20 bouteilles d’Arbois, 12 bouteilles de Beaune blanc, 24 bouteilles de Canaries, 80 bouteilles de vin rouge à soutirer d’une barrique et une pièce de Tours en quatre petits fûts, ainsi qu’une tonne de bière brune”!

De Gedeputeerden van de Staten van Vlaanderen sloten nogal gewillig de ogen. Zij reisden immers ook kosteloos, beschikten op het schip over speciale appartementen, een extra-keuken en alle onkosten die voor koningen en prinsen werden gedaan, kwamen hen per slot van rekening ook ten goede.

Wij weten niet of er aan boord van de Bargie een klachtenboek bestond. Indien ja, dan zal het in geen drie eeuwen volgeschreven zijn, te oordelen althans naar de verhalen die de vreemde reizigers ons van hun overtocht hebben nagelaten : “Vous voyagerez sur un canal superbe, vous traverserez des campagnes délicieuses; vous jouirez des points de vue les plus pittoresques, vous aurez une société charmante, vous ferez un dîner excellent”. Kon het wel beter, wel mooier zijn! Ik dacht er onlangs nog aan, toen ik een ganse familie langs het vuile water van de vaart zag piknikken, met een paar belegde broodjes op een tafelkleed in plastic, en wat limonade in kartonnen kroesjes.
